

MAGYARORSZÁGI BORBÉLY-ÉS FODRÁSZ-SEGÉDEK SZAKLAPJA

A BUDAPESTI BORBÉLY- ÉS FODRÁSZ-SEGÉDEK SZAKEGYLETÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR:</p> <p>Egész évre 2 kor. 40 fill. Fél évre 1 „ 20 „ Egyes szám ára — „ 20 „</p>	<p>MEGJELNIK MINDEN HÓ 1-ÉN.</p> <p>A szakegylet tagjai a lapot díjtalanul kapják.</p>	<p>SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:</p> <p>VI., Dessewffy-utca 26, I. em., hová levél és pénzbeli küldemények intézendők.</p>
---	---	---

MEGHÍVÓ.

A budapesti borbély- és fodrász-segédek szakegylete 1904. évi október hó 2-án, (vasárnap) VIII. ker., Práter-utca és Futó-utca sarkán levő Swerteczky-féle vendéglő kerthelyiségében

világposta, polgári házasság, díjtékés, képviselő-választás tombola és tánczczal egybekötött

Szüreti mulatságot

rendez, melyre a t. olvasó fizetlettel meghívatik.

A mulatság kezdődik d. u. 4 órakor,
a táncz este 8 órakor.

A zenét egy hirneves zenekar szolgáltatja
Személy-jegy előre váltva 80 fillér, család-jegy 2 kor. A pénztárnál személy-jegy 1 korona, család-jegy 2 kor. 40 fill.

Felülfizetések köszönettel fogadtnak és a Magyarországi Bobély- és Fodrász-segédek Szaklapjában nyugtáztatnak

Az egyleti tagok külön meghívót nem kapnak.

Nyilvános gyűlés.

Szeptember hó 8-án este fél 10 órakor nyilvános-gyűlést tartottunk, a fodrász-ipar helyzete és a F. U. vadjai napirenddel. A gyűlésre meghívtuk a főnököket is, akik elég szép számmal jelentek meg. Meghívtuk Joszt urat a csak jubilálni tudó elnököt és Paulik urat, aki feltolta magát a fodrász-ipar Pichler Győzőjének, t. i. ő vigyáz az iparra, valahányszor veszély fenyegeti belefúj trombitájába, a F. U.-ba.

Sajnos, e két utóbbi nem jött el pedig nagyon vártuk őket, mert hiszen akik arra vannak hivatva akár önként, akár kötelességből, hogy a fodrász-ipar érdekeit szem előtt tartásák és azt ha kell megis védjék, azoknak olyan helyen ott kellett volna lenni, hol iparukról szó esik.

Már pedig ott árusulás történt, (Paulik, Paulik nem vigyáztál!) Azok, akikre bizton számítottak ellenük fordultak és leleplezték bűneiket. (Csak a vak nem látta, a süket nem hallotta azokat eddig.) Kitudódott ott az is, hogy az ipartestület tartott egy gyűlést, melyre tagjai közül nem hívott meg senkit, csak úgy sundam-bundam módon az érdekelt klikk közzé tett sajtakarójában egy cikket, melyet felruházott „gyűlési határozat” czimmel.

A gyűlés színhelye a „Sabária” kávéház volt, hol mintegy nyolczszázan jelentek meg a szaktársak, köztük mintegy kétszáz mester is.

Németh Géza az egybehívók nevében üdvözölte a megjelenteket, ajánlására a főnökök részéről megválasztották elnöknek: Eichardt Györgyöt, jegyzőnek: Czillich Pétert. A segédek részéről elnök: Boross Ignác, jegyző: Mamuzich Károly volt.

Az elnök átadja a szót Nagy Géza előadónak, ki meggyőző módon ecseteli a fodrász-ipar helyzetét. Azt mondja, hogy a fodrász-iparban nem a gyárosok állnak szemben a munkásokkal, hanem egyforma szegény munkaadók alkalmazottaikkal, s a fodrász-ipar üzöi napról-napra tengődnek, nem tudják mikor hull ki kezükből a szerszám s akkor mehetnek koldulni, mert más fizikai munkára nem képesek. Annnyival is inkább meg kellene érteni és méltányolni a munkaadóknak az alkalmazottak kívánságait, mert ez csak üdvös lehet a fodrász-iparra, s ezen alkalmazottak mindegyike önálló akar lenni egykor, s nem kérhet ma olyan lehetlenségeket amit majd annak idején meg nem adhat. A nyolczórai zárás már csak azért is szükséges, hogy iparunk minden művelőjének legyen alkalma és kedve ugy szellemét mint szakmáját kiművelni, mert csak akkor juthat arra a pontra iparunk, a hol tisztességes megélhetést nyújt.

A kontárügyről szólva ajánlja, hogy ismerje el minden főnök a szakegyleti

elhelyezést, sőt hivjanak egybe az ipartestületben egy rendkívüli közgyűlést mely hivatva lesz arra, hogy az elhelyezést adja át a szakegyletnek, s így miután más zugehelyezéseket is meg fognak szüntettni, hamarabb elpusztulnak a kontárok. Mert annak idején ha csupán szakegyleti elhelyezés lesz, s ha alkalmas időben a kontárok üzletei boykottálva lesznek, a szakegylet oda nem fog adni segédet s minden eszközzel meg fogja akadályozni, hogy oda máshonnan jött szaktárs is belépjen.

Sajnosan tapasztalja, hogy a főnökök nagyrésze félre hagyja magát vezetni egy klikk által, akinek legkisebb gondja az ipar és szaktársai megvédése, hanem mindenben csak személyes baráti és rokoni érdekek vezetik; a legtöbb gondja ünnepeletésből és koczingatásból áll.

Eichardt György a főnökök részéről beszél, rámutat arra, hogy eddig a segédek gyűléseket de döntő lépést nem tettek soha, ajánlja, hogy mondják ki, hogy nem dolgoznak borralóért, azért a lekicsinyítő pár kuldusfillérért, hanem kérjenek fix fizetést. S ez volna a legjobb mód a főnökök összetartására is, ha ennek következtébeinkkel kartelettel kellene nekik kötni az árak felemelése. S a segéd jogosan követelheti a fix fizetést, ha megdolgozik érte tisztességesen.

Geiger Árpád beszélt ezután, azt mondja, hogy amint láthatjuk a főnökök, mi nem bujkálunk s kijöttünk a nyilvánosság elé kívánságainkkal és egyben feltárjuk a fodrász-ipar minden baját. S ami baj, az mindig csak baj, mig nem segítenek rajta, ha akáki tárja is fel az. S ha jó tanácsról van szó, el kell azt fogadni, még ha az ördögtől is jön. Az nem igaz, hogy mi a mesterek ellen küzdünk, semmi célja sincs annak ebben az ügyben, hiába kürtölte világgá az ipartestület kisajátított lapjában szemenszedett rágalmaikat, az csak az ipartestületre fog

viisszaesni, amely kisajátított már minden kisajátítható érdekbarátai részére; kezdve az önként meghunyászkodó alaktól a megfizetett talpnyalóig. De mi feltárjuk majd minden szennyesét, akár-hogy büzlük is az, legfeljebb arra lesz ez jó, hogy megfuljanak saját piszkukban. Összetartásra inti úgy a segédeket mint a szegény kismestereket, mert nyomorúságuknak egy az oka, és ez a mai rendszer.

Schvartz Gyula főnök kérde, hogy ki hatalmazta fel az ipartestületet arra, hogy mindnyájuk megkérdezése nélkül olyan határozatokat hozzon, amely magán viseli az elmaradottság, az önkénykedés minden bélyegét. Pártolja a segédek mozgalmát és minden lehetőleg megtesz érdekekben. Megszívlelésre ajánlja a főnököknek, hogy ne tartsanak az ipartestület benfenteseivel, mert érdekeik megvédésésohasem fogják elősegíteni, csupán a segédi karral való együttes működés fogja helyzetüket jobbra és elviselhetőbbé változtatni.

Bermelt József főnök kéri szakársait, hogy jelöljenek ki kerületenként egyeseket, kik szervezni fogják a mestereket, hogy a segédi karral karöltve dolgozzanak. Híve a kontárok elleni mozgalomnak és kéri, hogy pártolják a 8 órai zárást.

Boross elnök szól a „F. U.”-ban megjelent vádakra, melyeket az ipartestület önmaga megvédésére íratott meg. A többek közt ez a lap azt írja, hogy ha van követelni valójuk a segédeknek, az ipartestület az a fórum, ahol első sorban elő kell nekik állni követeléseikkel s ha jogosnak találja azokat, talán meg is kapják. Mi igen is tudjuk, mikor kell az ipartestület elé állni, s első sorban nem tartjuk olyan fórumnak az ipartestületet amely mint olyan rendelkezhetne ilyforma felruházott jogokkal. Mi tudjuk, hogy mik szofkaf lenni egy ipartestületnek törvényesített jogai. Vagy talán követelni valónkat is tagjai meghallgatása nélkül adná meg? Bár nem tartjuk erre képesnek, ha egyáltalán adásról van szó; de ilyen uton nem is akarjuk, hogy adjon valamit. Azért küldtük ki előbb tagjainak a kérdőíveket is, mert csupán tagjai és mint olyanoknak hozzájárulásával biztosíthatja nekünk majd az ipartestület a megadottakat.

Tehát az ipartestület nem első, hanem utolsó fórum, azt ezekután mindenki beláthatja.

Eichardt ismételt felszólalt, hogy amennyiben a »F. U.«-ot az ipartestületi klikk teljesen kisajátította magának s nem közölne ellentézes véleményét, ajánlja az itt megjelent főnököknek, hogy jöjjenek össze a segédek szakszerveletében egy hét múlva, hogy ott

értekezletet tartsanak. Egyben ajánlja, hogy főnöksaktársai fogadják el a »Magyarországi borbély- és fodrász-segédek szaklapját« mint olyant, amely az ipar es kismesterek érdekeit védi.

Németh Géza a következő határozati javaslatot nyújtja be elfogadásra:

Mondja ki a mai nyilvános nagygyűlés, hogy úgy Paulik Józsefet a »F. U.«-ban megjelent cikkéért, mint az ipartestületet ezen ügyben tett eljárásáért megrója.

Boros elnök fölteszi a kérdést, melyet a nagygyűlés egyhangulag elfogad. Ezután az elnök a gyűlést bezárja.

Értekezlet.

Szeptember 20-án értekezletre hívta össze a főnököket a fodrász-mesterek szervezőbizottsága. Az értekezlet célja volt a mesterek helyzetének megjavítása és a egy mesterekből álló szervezet megalakítása. A mesterek közül megjelentek ötvenen, a többi közt a következők: Éles József, Mäger István, Müller Károly, Skaland István, Véber Antal, Kalikin József, Krón József, Ébner Károly, Schenk, Steigerwald Mátyás, Czillich Péter és Pál, Schvartz Gyula, Sommer Pál, Bagi József és Eichardt György. Eichardt a fodrász-mesterek szervezőbizottsága nevében üdvözölte a megjelenteket és ajánlotta, hogy amennyiben e mozgalom összefüggésben van a segédek mozgalmával, annak egyik tagja ismeresse a fodrász-ipari helyzetét. Nagy Géza a segédek részéről előre bocsátja, hogy ezt csupán sziveségből teszi, mert nem akarja azt a látszatot kelteni, mintha a segédek hivták volna értekezletre a főnököket. Váolja az ipar helyzetét, hogy már évek óta minden téren áremelkedés állott be, csupán a fodrász-iparnál maradtak meg az alacsony árak, sőt a piszkos konkurrenzia és kontárok révén az árak mindinkább lejjebb szállnak.

A kontárokról szólva felemlíté, hogy azért szükséges a szervezkedés, mert csak ilyen uton lehet megszabadítani iparunkat tőlük s a fodrász-segédek szervezete is célul tűzte ki, hogy a fodrász-ipart megszabadítja minden káros befolyástól és fel-emeli azon poczra, amelyen tisztességesebb megélhetést biztosít.

Ajánlja, hogy tartsanak a mesterek egy gyűlést, melyen megalakítanak a fodrász-mesterek szervezetét, amely a segédekkel együtt működne a fodrász-ipar érdekeért. Éles József üdvözli a segédeket, s örül, hogy szervezkednek, ő valjia magát olyan szociálistának mint bárki, de csak belsőleg, külsőleg ma még nem szabad, (hát ez mi-féle elv, amelyet így kell vallani?) szerinte nem vezet célra, s nem illetékes ez az értekezlet arra, hogy segítve legyen a fodrász-mesterek baján.

Schvartz főnök azt mondja, hogy nagyon szomorú dolog, hogy a segédeknek kell felbreszteni a mestereket, hogy megvédjék az ipart. Ajánlja, hogy a mesterek kössenek kartell és emeljék fel az árakat, ő már ezt megtette üzletében és sikerre vezetett. Értesítés szerint tudomása van arról, hogy főnő az ipartestületben foglalkoznak egy kör megalakításával, azonban előre is tudja, hogy ott nem fogják megvédeni majd az

ipar érdekét. Mert az ipartestületben mindig csak fölfelé megy a kézszorítás és nem le a munkásság felé. Kéri a mestereket, hogy ne tekintsenek a belvárosi főnökök felé, hanem terjeszkedjék figyelmük a külváros felé, hol nyomorulttan teügnőnek a szaktársak. Felemlíti a fűrdők és kaszinókat, hogy az ott levő alkalmazottak nincsenek beiratkozva a betegsegélyzőbe s az ipartestület ezzel nem törődik. Továbbá a fűrdők stb. munkaszünetét nem ellenőrzí, minden téren hanyag módon jár el.

Sommer Pál szerint nem tehetnek semmit a kontárok ellen, ajánlja, hogy hasson oda a szakszervelet, hogy a fodrász-iparnak képzett munkásai legyenek.

Ilyen értelemben beszélt még Müller Károly. Éles József ismételtén mondja, hogy a szervezkedés a főnökök semmi utasítást ne fogadjanak el s kéri, hogy zárják be az értekezletet. Boross Ignác a segédek részéről azt mondja, hogy az ipartestületre ne bizzanak semmit, mert az azt a hivatását sem teljesíti úgy mint kell, melyre a törvények kötelezik. A kontárok ellen sem járhat el mint olyan, mert neki a kontár törvény szerint olyan tagja, mint a képesített tag. Schvartz Gyula indítvány tesz egy ipartestületi rendkívüli közgyűlés tárgyában. Többek hozzászólása után az értekezlet abban állapodott meg, hogy egy nyilvános gyűlést fog tartani ebben az ügyben s a gyűlést előkészítő-bizottságot választ. Ennek tagjai lettek: Schvartz Gyula, Skaland István, Müller Károly, Véber Antal, Kalikin József, Krón Péter, Czillich Péter és Pál.

Jellemzi ezen urak értekezletét, hogy az értekezlet alatt alig tudták egymást megérteni, csupán ezen hangok hallatszóttak ki legtöbbször a nagy zajban, hogy „nincs összetartás” a szaktársak között. Különösen Éles József volt az aki igyekezett a szét-húzást elősegíteni. Lévéen ő az ipartestületnek egyik oszlopa, kire mindig számíthat. A jelen esetben is mintegy erővel akarta a főnök szaktársait a szobából kihuzni, sajnos a főnök szaktársak közül többen kótelnek állottak, mert ezeknek még mindig jól esik a dörgölődés s ha valaki anyagilag egy fejfel magasabban áll felettük, annak kézszorítása még mindig kegy részükre. Nem tudják megérteni, hogy olyan belvárosi Éles féleknek jól megvan vetve a feje alja, s nem törődik a szegény proletár társaival.

Az egész értekezlet egy ipartestületi közgyűlés képét mutatta minden tekintetben. Nem hiányzott a klikk, amely igyekszik letorkolni és gunyós mosolylyal elhallgattatni a másik jelenlevőt a küzdő, nyomorgó, folyton panaszokdó proletárt.

Ebből ezek megérthetik, hogy nincs más menekvés ettől a helyzetből, mint részükre is az öntudatos szervezkedés, amely előbb-utóbb kibukattja az ipartestületből a nem oda való „elemeket”

A kismesterekhez.

A segédek szervezkedésé, azok buzgó agitációja, lelkes összetartása rendkívül jó hatással van rám.

Szilárd meggyőződésém mindig az volt, hogy csakis radikális munkával lehet czélt érni. Sajnálattal tapasztalom azonban, hogy a kismesterek, ezek az igazán kis existenciák, tagyos nyugalommal nézik, vagy pedig a mi a legszörnyűbb, határozottan visszariadnak eme mozgalomtól. Pedig

tudom, hogy gondtalan pompás jóléttel közlünk egy sem dicsőkedhetik. A mostani általános gazdasági nyomás nehéz sulyként fekszik vállainkra, s azt a címet, hogy „polgárok”, s nem munkások vagyunk, mérgedődrágán kell megfizetnünk. Keserves munka, óriási gond, tengődés, szóval nehéz megélhetés az osztályrészünk. Kell-e már több, nem égető szükség-e már a kisiparos erős szervezkedése? Vagy tán tévedek, s kitűnő fizetésben, fényes jövedelemben, gondtalan életben van részünk? Oh mi nem panaszkodhatunk, mi uszunk a bőségben. Nézzetek háztartásaitokba, tapogassátok meg zsebeiteket, számlátok napi kiadásokkal és száfoljatok, vajjon türjük-e tovább e gyalázatos állapotokat?

A nagytőkével rendelkező iparosok könnyen fűtülnek, a mai igazságtalan és rettenetes versenyben pusztítanak bennünket, s mi balgák a segédek, a szegény proletárok, a mi hozzánk közelálló, a velünk egy sorban levő kismembereken akarjuk megvenni, a mit a nagyok szájunkból kilopnak. Kérés, könyörgés hű ábránd. Tudjuk már, hiszen tapasztaltuk, hogy könyörgéssel nem megyünk semmire. Olcsó ígéretekkel, kézszerítással, vállvergetéssel biztatnak, boldogítanak bennünket. Minden ígért maradt, semmi egyéb. Összetett kézzel, szegényletes semmiteléssel pedig nem megyünk sokra. Barátkozunk meg már azzal a gondolatral, hogy mi is a proletárok közé tartozunk, hiszen a mi jövőnk is bizonytalan, mi is tőke, vagyon nélkül tengődünk márolholnapra. Nekünk is összetartással, erős szervezkedéssel lehet ezeken a bajokon segíteni.

Nézzük a szabó, a cipész kisiparosokat. Ők már öntudatra ébredtek, ők már belátták, hogy a szervezett munkásság táborában van a helyük. Dolgoznak, munkálkodnak, s már is érzik a szerveztség jótékony hatását. Nekünk hatványozott mértékben kell követelnünk az árak felemelését. Ha összetartunk, ha nincs közöttünk egy „Pecsvics” sem, egy a győzelem miénk. A kontárok, a hat krajczárosak pusztuljanak, azok a mi iparunkat, a mi megélhetésünket galádul megkeserítik. Talpnyalással, denuncziálással csak öngyilkosságot követünk el. A nagyok, a vagyonos borbélyok támogatására ne számítsunk, hiszen azok tőkével rendelkezve, mosolyognak a mi vergődéseinken. Jót örülnek a mi tehetetlenségünkön, mert így nem tudjuk velük a versenyt felvenni.

Ébredjétek. lássátok be már egyszer, hogy az összetartásban rejlik hatalmas erő sokra képes.

Ünnepélyekkel, fényes banketekkel, hazafias szónoklatokkal csak nyomorúságotokat akarják veletek feleltetni. Jól mondta egyszer egy képviselő (a mi a magyar képviselőházban ritkaság!), hogy a nemzeti szintű zászlóról egy nem lehet kényeret harapni. Ezt egy „hazafias” képviselő mondta.

Kenyérre, anyagi helyzetetekre gondoljatok, s az alkalmazottakat követve, velük egy sorban dolgozzunk a könnyebb megélhetésért.

Ha agitálunk, ha alkut nem ismerő küzdelmet folytatunk, úgy a siker nem maradhat el.

Fel kismesterek az öntudatos szervezkedés bástyáira, s ki fogjuk tűzni a lobogót, mely mint a felkelő nap piros lesz, jelül annak, hogy reánk is fog még hajnal hasadni.

Egy proletár mester.

Tanuljunk.

(We.) A szakegyleti mozgalom emelkedésével karöltve jár a szaktársakban a tudásvágyat, ambíciót minél nagyobb mértékben felébreszteni. Eme kérdés most már a midőn a fejlődés bizonyos fokán állunk, elodázhatatlan.

Ha bármely szakma közös jólétéért, az összesség biztosabb jövőjeért küzdeni akar, vagyis valamely magasabb célért tűz maga elé, úgy szükséges, hogy a harcosok edzett, képzett, öntudatos katonák legyenek. Az élettel, a társadalmi viszonyokkal, a mai gazdasági berendezéssel ismerős ember sokkal jobban tud saját és osztálytársai baján segíteni, mint a tájékozatlan, indifferens egyén. Egészen más perspektíván látja a világot, ha tudja, hogy körülötte mi történik, ha tanulja, hogy az a roppant sok társadalmi baj, az a rettenetes nyomorúság, szenvedés és ezzel szemben a vagyon, a jólét, minő tényezőknél, milyen erőknél a forrása. Erre van nekünk szükségünk. A mi életünk folytonos, szünetnélküli munka. Alig növünk fel, már gyermekkorunkban munkába kell állnunk, s csak a jobb módú, gazdagabb szülők gyermeke részesülhet abban, a mi egy művelt államban minden embernek kijut, a tudásban.

Tehát nem csak anyagilag, hanem *szellemileg* is le vagyunk szorítva, a vagyonosoknál még a tanulásban is kiváltságunk van, az ő számukra minden jóban, az első szerep jut, csak egyben vannak hátul, csak egyben nem tesznek semmit, ott, a hol dolgozni, ott a hol kényeret kell keresni.

Tudják ők nagyon jól, hogy a munkás odaadón, „hűen” akkor dolgozik, mindenre akkor kapható, akkor lehet vele tenni azt, a mit akarnak, ha bornirt, ha *tudatlan*.

Az intelligens, képzett munkás igénye már nagyobb, tisztában is lát, már ő jobb megélhetést, becseletesebb fizetést, bánásmódot stb. követel, tehát ez már azt, a tőkés, a kapitalista urak zsebeinek. Az ilyen munkást ők úgy hívják, hogy „hazátlan bitang”, „lázado.”

A mit a gyalázatos viszonyok és a munkások nehéz munkáján meghízott jó urak elhalásztak előlünk, azt *most* pótolnunk kell és ezen kiválon fontos misziót a szakegylet fogja teljesíteni.

Vajjon ki ne akarna tanulni, vajjon ki ne akarna képzett, öntudatos szaktárs lenni? Sajnos, tudom vannak szaktársak, kiknek egész szellemi táplálékuk a napi hírek „rémes” esetei, a ponyva irodalom mételeyező, ostoba termékei, de az igazi modern tudományok, a társadalmi bajok, a gazdasági viszonyok iránt soha, de soha nem érdeklődnek.

Mi, akik az intelligensebb iparosok közé szeretjük magunkat sorozni, s akiknek a többi ipari munkásokhoz viszonyítva több időnk is volna a tanulásra, egészen elmaradunk, pl. a szervezett lakatos-munkások mögött. Az egész világ előre tör ma már a modern munkások szervezete, az egész világon szelvényben és hosszában ma már a társadalom (szociális) bajok vannak felszelen, a felfelé törekvő proletárok táborából már oly egyének emelkednek ki, kiknek hatalmas tudása előtt még a burzsoázia, (vagyonos, hatalmon levő polgárság) tehát ellenségeink is meghajolnak. S mi borbélyok, mi „intelligens” munkások minderről szegény, semmit sem tudunk.

A munkásságra hatalmas, gyönyörű feladat vár. Azt a titáni küzdelmet ma már

ököllel, fegyverrel vagy ágyuval nem fogjuk megküzdeni. Ilyen útdok, emberölő fegyverekkel a proletárság nem küzd.

Művelt, szervezett munkások *tudással*, összetartással és szolidaritással mennek előre. Addig míg indifferensek vagyunk, míg nem ismerjük fel, hogy a proletáriátus hatalmas együtt működése, szilárdsága mily erős tényező egy nép, egy ország gazdasági életében, addig, míg csak holmi gyilkosságok és egyéb olcsó szenczációk érdekelné bennünket, addig nem fogják proletár testvéreink komolyan venni a borbélysegédek mozgalmát. Míg olyan emberekkel nem válnak, kik az eszméért, a munkásság felszabadításának fenkölt eszméjeért nem tudnak tűzbe menni, igazán lelkesedni, addig a mi harcunk meddő, addig az össz-munkásság igaz testvérként nem fog fogadni bennünket.

A napi munka után ne hajhászuk a lelket ölö, pusztító olcsó élvezeteket, hanem a szakegyletben komoly vitaközszással, érdekes felolvasásokkal töltjük időnket. Igazán élvezet hallani, a midőn a kérges tenyerű iparos munkás a legmélyebb, a legfontosabb társadalmi és természettudományi kérdésekről oly csodálatos képzettséggel tud debattálni.

Nem is engedik magukat megmetyelezni a polgári újságok hazug híreitől, hanem *saját sajtójukat*, maguk újságjait támogatják és olvassák, mert tudják, hogy a munkássájtó *őszinte*, becseletes, minden más érdektől mentén, *csupán* a munkások érdekeit védelmezi.

Olvassák ők pártjuk *irodalmát*, felolvasásokat hallgatnak, szóval hasznos munkával töltik idejüket.

Nálunk is már itt az ideje, meg kell kezdenünk e munkát, nem szabad cseppet sem elmaradnunk a modern munkásmozgalomtól.

Véssük emlékezetünkbe a német szociáldemokraták egyik világhírű vezérének, Liebknecht Vilmosnak nagy és igazi mondását, hogy a „*tudás hatalom, a hatalom tudás.*”

Szemle.

Egy új próféta. Arogyanin Rezső, budapesti fodrázmester kisütötte az ő lángelmével, hogy a fodrázsegéd nem munkás, másodsor szerinte, ugymond, nincsenek kicsigánya, harmadsor díjazás dolgában azok állanak a legelső helyen. Mielőtt erre nézve polémiába bocsájtkoznánk, Arogyanin ur, engedje meg, hogy szaktársaim véleményét önnel közöljem. A fodrázsegédek, a kik az őn találékony Edison-féle czikkét a „Fodráz újság”-ban olvasták, szentül hiszik, hogy őn, mielőtt ezen czikket megírta, gombát evett, sőt vannak, a kik még azt is hangoztatják, hogy a gomba bolond volt, mindezt azonban módjában van megczáfolni azzal, ha azt is megmondja nekünk, hogyha nem munkás, hát tulajdonképen micsoda is a fodrázsegéd? Őn annyiban igazat adok azon tanulmányos fejtegetéseinek, hogy mind e ideig nem nevezettük és nem sorozhattuk magunkat a munkásság kategóriájába, míg öntudatosan nem kezdtünk szervezkedni, megjegyzem azonban, akkor sem tartoztak a fodrázsegédek a főurak, az arisztokraták, a burzsoázia közé, hogy talán őn azok közé kíván bennünket, avagy sorozza önmagát, az már nekünk tout egál s az ellen nincs kifogásunk. Igen, Arogyanin ur, a fodrázsegédek csak

akkor lettek munkássá, a mikor öntudatra ébredve látták, hogy nekik is jogaik vannak, de különösen joguk van élni, mert születtek, joguk van, mert emberek.

S a mikor jogukért sikra szállnak, előáll Arogyanin Rezső és odakölti a fodrász-segédnek, megálljatok, ne szervezkedjétek, hisz ti nem vagytok munkások s így nincs jogotok az összmunkásság után menni és annak (tévés és maszlagos) eszméjén lelkesülni!

Igaz, hogy mi erre nézve, a cikkíró ur beelgyezését s engedelmét meg nem kaptuk, de mi sem öntől Rezső ur, sem más-tól erre nézve engedelmet nem kértünk és nem is kértünk; ha esetleg még sem lenne megelégedve a mi eljárásunkkal, ugy a só-hivatalnál vagy a „Fodrász újság” szerkesztőjénél megfőlebbzetheti, de hogy mi fodrászsegédnek öntől jogokat, vagy utba-igazitást kérjünk, azt tőlünk hiába várja. Ama cikk megírása után elismerjük önt mint lánglelkű apostolt, s ha úgy tetszik, nemis sorozzuk a munkásság közé, már azért sem, mert hiszen oda csak öntudatos emberek valók, nem pedig nagyzási hőbort-ban szenvedők.

De térjünk át a kicsigázásra is, - ön azt állítja, hogy a fodrászsegéd 25—40 koronát keres és reggel 4 órától este 10 óráig csak cigarettázik és újságot olvas, közbe megberetvél 6-8 vendéget, igaz hogy ezt a 47—18 rövid kis órákat naponta unalomból is eltöltheti az üzletbe, de hogy ön 10 koronánál többet fizessen segédének, azt alig hiszem s így van ez minden üzletben. Mondja meg ön, 10 koronából mit enne hetenként a fodrászsegéd, ha nem szánná meg a vendégek nagyobb része s nem adná oda alamizsna gyanánt azt a pár fillért, a mit rossz magyarsággal borralalónak neveznek vagy csufolnak. Elhiszem, ámbár kötve, hogy önnél 40 koronát keresnek hetenként a munkásai, talán kivétel képez az ezer közül, mert én tapasztalatláb tudom, hogy a budapesti fodrászsegéd 90%-nak jövedelme, azaz keresete az alamizs-nával együtt 15—20 korona között változik hetenként, s ha hetenkint 112 120 órá-t dolgozik üzletében, abból a horribilis összegből csak 12—14 fillér jut egy órára, de szolgáljon vizsgaljon nektek az a tudat, ha éhesek is vagytok, hogy „ti nem vagytok munkások”. Ez itt a logika.

De nem akarok Arogyanin urnak még a többi sületlen fejtegetésére válaszolni s azokat sorra száfolni, csupán csak egyet jegyzek meg, ön még azt is állította, hogy mi tagadjuk, hogy szociális alapon állunk. Hát eszünkbe sincs tagadni, pláne ön előtt, a ki előtt a szociálizmus mumus, pedig higye el annak magasatos eszméjét már nagyobb kapacitások elismerték.

Az pedig, hogy a szociálizmus eszméje téves-c vagy maszlagos, annak elbírálására ön nem kompetens, az egy kicsit magas önnék Arogyanin Rezső ur.

Németh Géza.

Tudomásul. Egy szaktársunk, Bozselyovszky Nándor a P. H. egyik mult havi számában a fodrász-segédnek mozgalmára vonatkozólag egy nyilatkozatot tétetett közre. E nyilatkozatban többek közt a vörös zászló elleni gyűlöletét hangoztatja, s felolja magát a mozgalom egyik vezetőjének és az összes nevében nyilatkozik. Eltekintve attól, hogy mindkét esetben illetéktelen s a mozgalmat nem is ismeri, nem hogy vezetője volna, de a cikk magán viseli a tudatlan-

ság és feltűnési viselkedésében szenvedésnek bélyegét. Nem is vesztegetnénk egy szót sem ebben az ügyben, de tartozunk annak kijelentésével, hogy mi igen is a vörös zászlót valljuk magunkénak, még pedig büszkén és meggyőződéssel. Érzelmünket nem vetjük alá senki személyes befolyásának és ezt minden öntudatos munkástársunk természetesen fogja találni.

Hogy Bozselyovszky egygyel szaporítá előtűnik az élő halottak számát, az is bizonyos. Szegényt a világosság ölte meg!

Egyleti hírek.

Pénztári órák kedden és pénteken este 1/2 9-től 10-ig. Vasárnap d. u. 3—6-ig.

Munkaközvetítés délelőtt 8—12-ig, délután 2—6-ig.

Beiratási-díj 50 fillér. Tagsági-díj hetenkint 30 fillér.

Szakegylet helyisége, VI., Dessewffy-utca 26., I. em. magánhelyiségben van.

Választmányi ülés október hó 6 és 20-án tartatik.

Felszólítom a szakegylet tagjait, kik hátralelkben vannak, járulékaikat minél előbb rendezzék, annyival is inkább, mert kötelezettségük egy évre szól és pör útján is behajtható. Pénztári órák kedden és pénteken este 9 órakor.

Horváth Ferencz, pénztárnok.

Együttal megbiztuk Borbás Rezső gondnok szaktársat, hogy az üzletekbe lévő tagokhoz kimenjen és bélyegekkal nyugtázza a befizetést.

Napközben is lehet nála a befizetést eszközölni a szakegyletben.

A választmány.

Felolvasás. Értesítjük a szakegylet tagjait, hogy minden kedden este felolvasás tartatik a szakegylet helyiségében. A felolvasás kezdete 1/2 10 órakor van. Pontos megjelenést kérünk, hogy ne zavarjuk a felolvasást.

Az elnökség.

Felhívás. Tisztelt szaktársak! Mindnyájunkra tudomás van arról, hogy szakegyletünk f. évi október hó 2-án *szüreti mulatságot* rendez.

Felhívjuk tehát a szaktársakat, hogy hassanak oda minden igyekezetükkel, hogy ezen mulatságunk a legszebb eredményt érje el.

Szaktársi üdvözlettel
a *vigalmi-bizottság*.

Felhívás. A midőn szives tudomásukra adom a t. szaktársaknak, hogy szakegyletünkben megalakult a dalárda, köteleességem tartom ezuton is szives figyelmüket felhívni és kérni önöket, hogy minél többen jelentkezzenek és iratkozzanak be a dalárda-ba. Beiratkozni lehet a szakegyletünk gondnokánál kített iven. Szaktársi üdvözlettel *Klincsik János*, a dalárda elnöke.

Jegyzőkönyvi kivonat. Felvetett 1904. évi szeptember hó 6-án. Pajtás András alnök megnyitja az ülést. Napirend előtt szólásra jelentkezik Bozselyovszky Nándor, kifogásolja a szervező-bizottság működését. Nagy Géza felvilágosítja őt, hogy a választmánynak, mint szakegyletnek semmi köze sincs a szervező-bizottsághoz és így azt

nem is irányítja. Napirend első pontja: pénztári jelentés. Horváth Ferencz pénztárnok beteterjti az augusztus havi pénztári kimutatást, melyet a választmány Dömök Gy., Boross J., Bozselyovszky N. és Jerusse G. hozzájárása után egyhangulag tudomásul vesz. Lakásügyben a titkár tett lépéseket, hogy megfelelő helyisége legyen a szakegyletnek. Vigalom. Jerusse Gábor kéri a tagokat, hogy minden törekvéstükkel igyekezzenek oda hatni, hogy a szüreti mulatság jól sikerüljön. Ajánlja, hogy a választmány minden tagja vegyen részt a rendező-sében. A választmány egyhangulag elfogadja. Borbás R. Jókainak 3, Tass Gy. Homoknak egy művét ajándékozza a könyvtárnak.

A háznagy egy házrendet terjeszt a választmány elé, melyet az többek módosításával elfogad. Horváth Ferencznek ama felszólalására, hogy Bozselyovszky Nándor, ki a „Pesti Hirlap”-ban egy cikket tett közzé a választmány tudta nélkül s ennél-fogva kérjen bocsánatot a választmánytól, éllenesetben bizalmatlanságot szavaznak neki. Bozselyovszky ezt megelőzve, lemond háznagyi tisztségéről.

Boross Ignác ajánlja, hogy a választmány hiányosságára való tekintettel, s kiegyesíttessék s e célból egy jelölő-bizottság küldessék ki. A választmány erre Geiger A., Nagy G. és Márton Gyulát küldi ki. Mire az ülés véget ért.

Jegyzőkönyvi kivonat az 1904. évi szeptember hó 20-án tartott felévi közgyűlésről. Pajtás András alelnök megnyitja a gyűlést. A határozat képeség megállapítása után jelenti, hogy a tagsági járulékok fizetése lanyhán történik a tagok részéről. Titkár ajánlja, hogy a szakegyletben az alapszabályok kifüggesztesenek, hogy a tagok tudják meg, hogy járulékaik fejében mit nyujt nekik a szakegylet. Várossy Károly nagyművű elfoglaltsága miatt lemond az elnöki tisztségéről. A közgyűlés sajnálatlalt tudomásul veszi és egyelő-könyvi köszönetet szavaz Várossynak. Következik az elnök választás és választmány kibővítése. A közgyűlés elfogadja a jelölő-bizottság jelöltjeit egyhangulag. Így tehát elnök lett: Pajtás András, alelnök Boross Ignác, választmányi tagok Csegöldy Géza, Dózsa József, Fellner Ferencz, Tóth Géza, Mőder Péter, Oberst Antal, Péter Ferencz, Reichrich József, Rostás Sándor, Stefatis Antal, Valtrich József, Stein Tamás, Póttagok Hufnagel Henrik, ifj. Kiss István, Buzás János, Bole-mányi József és Novák Alajos.

Több tárgy nem lévén, az elnök bezárja az ülést.

Jegyzőkönyvi kivonat az 1904. évi szeptember 22-én megtartott választmányi ülésről. A mult ülés jegyzőkönyvét Végh Imre és Klincsik János hitelesítik.

Az elnök üdvözlő a választmány új tagjait, s kéri őket, hogy igyekezzenek megfelelni elvállalt kötelezettségüknek.

Lakásügy. A választmány Márton Gyula, ifj. Kiss István és Oberst Antalt küldi ki, hogy keressenek megfelelő nagyobb helyiséget a szakegyletnek.

Geiger Árpád lemond titkári állásáról, mit a választmány a legnagyobb sajnálatlalt bár, de tudomásul vesz. A választmány egyhangulag megválasztja titkárnak: Nagy B. és Klincsik J. Háznagynak Márton Gy. és Nagy G., könyvtárnoknak Petter és Flor szaktársakat Titkár indítványozza, hogy felolvasások és vita-esték rendeztesenek. Nagy

Géza hozzászólása után egyhangulag elfogadtatik. Végül Nagy Géza indítványozza, hogy Várossy Károlynak, a leköszönt elnöknek jegyzőkönyvi köszönet szavaztassék eddigi működéséért, ez elfogadtatván, az elnök bezárja az ülést.

Vidék.

Győri szaktársaink mozgalmuk eredménye. A mult számunkba hirt adtunk, hogy mily példás összetartással és lelkesedéssel kezdte meg működését a győri fodrász-segédek asztaltársasága. Jeleztük, hogy egy memorandumot adtak át az ottani munkaadóknak, amelyben bennfoglalták követeléseiket a többek között követelték a reggel 7 órai nyitást és esti 8 órai záródót. A munkaadók méltányolták a segédi-kar kérelmét és egy Nagy nevezetű mester kivételével megadták követeléseiket, ami szeptember 5-én lépett életbe. — Ama hirneves princi-pálisra pedig kimondták a bojkottot, azonnal értesítették a Budapesti Fodrász-segédet szakegyletét, hogy segédet ne kap-hason a szakegylet vezetősége megtette a kellő lépéseket minden irányban intézkedett. Hisszük, hogy Nagy ur befogja adni a derekát s befogja látni, ha Győrött 51 főnök megadhata szerény kérésüket úgy ő is minden rizigó nélkül megteheti, hisszük, hogy úgy lesz.

Baja. Mi, bajai fodrász-segédet is megért-tettük a kor hívó szavát és nézet külömb-seg nélkül tömörültünk az egyesülés zász-laja alá. Szeptember 14-én értekezletet tar-tottunk s megalakítottuk 25 tagból álló asztaltársaságunknak. Egyuttal megválasz-tottuk annak tisztviselőit is.

Elnök: László Károly, alelnök: Murai János, titkár: Losonczy Lajos, jegyző: Liebl Rezső, pénztárnok: Lázics Szvetozár, ellenőrök: Gál Lajos, Metz Antal. Egyuttal egy 6-os bizottságot is választottunk, hogy tárgyaljon kérelmünk dolgában a főnökökkel. Kérelmeink ezek: 1. fizetés javítás, 2. ünnepi záróra, 3. nyitás, zárás redukálása, 4. egy órai ebédidő behozatala. E mozgalomról legközelebb beszámolunk. Midőn ezt jelent-hetem, nem mulasztom el a vidéki szak-társakat felhívni arra, hogy egyesüljenek közös erővel vegyenek példát a többi mun-kátestvérektől akik mindenütt egyesült erővel szervezkednek. Hogy helyzetünkön javit-hasunk, amely sajnós országszerte nagyon sanyaru, oda kell törekedni, hogy mindenütt szervezkedjünk és összetartsunk. Hogy ez megtörténhessen szükséges, hogy szakla-punk a szaktársak között minél előbb elter-jedjen. Azért kérem is a szaktársakat, hogy mindenki fizessen elő a szaklapra.

Tartsunk erősen össze, s a siker ha erősek leszünk, bizonyosan nem fog elmaradni.

Testvéri üdvözzel

Losonczy Lajos.

Vegyes.

Ipaes György †. Mint Félegyházáról tudatják, a mult hó 25-én temették el Ipaes György szaktársunkat. A proletár betegség, tüdővész, ölte meg. Fiatalon, 24 éves korában halt meg derek szaktársunk. Leikes tagja és előharczoja volt az ottani fodrász-segédet asztaltársaságának, a miért is méltó módon róták le kegyeletüket irányá-ban. Messze idegenből jött haza, hogy meg-lássa és kezét szoriton szaktársaival és barátaival, a kiket rajongásig szeretett. Nem gondolta, hogy elsőpri a bekövetke-zett rideg ősz, bizott, reménykedett, hogy szülei és barátai körében vissza jön és helyre áll egészsége. Szegény barátunk, szaktársunk, elfeledte, hogy ő is egy ama proletárbetegek közül, a kinek legfeljebb csak a halál adhat megnyugvást és gyó-gyulást, nem tudta, hogy az a munkás végzete, dolgozni, melléje koplalni, majd meghalni.

Most már kint van a temetőben, a hova oly szeretettel járogatott, talán előre tanul-mányozta a mulandóságot; ráhullanak sir-jára a sárga falevelek s befödik annak frissen hantolt rögét, még a természet is, mintha eltakarni akarná, mintha restelné, hogy egy embernek 24 éves korában kell meghalnia.

Anyai gondosság. Hogy Félegyházán Sommor Aurelné milyen anyailag gondos-kodik alkalmazottjairól, fényesen bizonyítja az alábbi eset.

V. szaktársunk e hó elején leutazott, hogy a nevezett cég kötelékébe lépjen. De miután szaktársunk egylettünk ottani fiókjában szorgalmasan ellátogatott és ez önagságának nem tetszett. Szép szóval iparkodott arról lebeszélni, mikor ez nem használt, este egyszerűen rázárta az ajtót, hogy az elmenetelt megakadályozza, de mi-után így sem ért célzt, szaktársunkat elbo-esájtotta, mert úgy mond: a fia pap, aki nem tűri a szociáliskodó fodrász-segédet.

Sommorné nagyságát nem itéljük el tet-téért, csak megjegyezzük magunknak. De nincs is ezen semmi különös, csak az, hogy hát mértis nem szimpatizálnak a papok a szociálístákkal, ha mindjárt egy felekezettiek is. Bizonyára azért, hogy a sötétség a viláosságágnak ellentéte.

Eljegyzés. Csegöldy Géza segéd szaktár-sunk eljegyezte Tódor Agnes kisasszonyt. Gratulálunk!

Felkérjük a szaktársakat, hogy a ki Benedek Mátyás vidéki fodrász-segéd, eset-leg mester holléti tudja, az alulírottakkal sziveskedjék közölni. Dessewffy-u. 26. (Matyi adj hirt magadról!) *Németh, Tass, Várossy.*

Szerkesztői üzenetek.

L. L. **Baja.** Csak előre a megkezdett uton. Ki-tartás és meglesz a győzelem. Következő levelük-ben a titkár írja meg címét.

Felelős szerkesztő: FÖLDESSY PÁL,

Kiadja: A LAPBIZOTTSÁG.

MÉSZÁROS A.

olesó áruháza

Budapest, Kiraly-utca 28.

Csuda olesó szallott árak.

Gallérok minden formában 10 és 12 kr.
Kézleők 17, 19 és 22 kr.
Szines mellüri ingek 95, prima 1.20
Egész szines, prima 1.40
Sima fehér ingek 98, prima 1.40
Redős, fehér, kemény vagy puha mell 1.20
prima 1.60
12 zsebkendő 48, 70, 95, 1.20, 1.40, 2.—,
2.50, 3.— frtig
Uri harisnya 6, 12, 15, 20, 25, 30
Női harisnya 9, 13, 20, 25, 30, 38,
Alsó nadrág 40, 50, 65, 75, 90, 1.25
Női ingek 56, 75, 85, 1.—, 1.20
Hátórleki 75, 85, 1.—, 1.25, 1.50
Női diszkotény 19 kr. és feljebb
Női alsósoknya, fehér és feketében 1.30,
1.50, 1.95, 2.40, 3.—
Rendkívüli nagy választék nyakkendőkből
10, 20, 25, 30, 35, 40, 45 és 50 kr.

Videki megrendelésre pontosan és lelkiismeretesen lesznek kiszolgálva.

Nem megfelelő áruért a pénzt kész-séggel visszaadom vagy küldöm.

10 frtny. rendelés bérmentve.

Fodrász-
kabátok

dus választék és olesó árban

Benkő Sándor

munkásruha gyárában kaphatók.

Budapest

VI., Ó-utca 1. szám.

Saját készítmény!

Flasner Lajos

Budapest, VIII. kerület, József-körút 17. szám.

első magyar villanyerőre berendezett borotva homoru köszörülédje,
 ————— aczélaru és fodrászati cikkek raktára. —————

Ajánlja dus válaztėku raktárát ugy hajnyirőgépek, ollók, borotvák, fenőszíjjak, fenőkővek, fésűk, kefék, valamint teljes fodrászati felszerelések és az összes piperecikkekben

Köszörülések gyorsan, pontosan eszközöltetnek és 8 napon belül megküldetnek.

Eredeti Roxo- és Monopol-borotvák

minden szélességben és köszörüléssel.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve

Bérletjegyek

valamint minden
 más nyomtat-
 ványok izlése-
 sen és pontosan
 készülnek

Spatz Henrik

könyvnyomdájában

Budapest, Dob-u. 55.

Dreszmann Károly

borotva homoru-köszörülédje

Budapest, Rottenbiller-utca 16a.

Ha ön

csakugyan elsőrendű kö-
 szörülést óhajt borotva-
 késein, ugy kérem egész
 nyugodtan czimemre be-
 küldeni, és biztosítom,
 hogy állandó vevőm fog
 maradni.

Wenn Sie

an ihren Rasiermessern
 wirklich la Schleiferei
 wünschen, so bitte sich
 vertrauensvoll an meine
 Adresse zu wenden, ich
 versichere Sie, dass Sie
 meine ständige Kunde
 verbleiben.

Legnagyobb aczélraktáromat ajánlom és kívánatra árjegy-
 zékkal szolgálók.

Empfehle mein grösstes Staahlager, wofon ich auf Wunsch
 mit Preiscurant diene.

KRAUS VICTOR

vill. erőre berendezett mű- és beretva homoru-köszörülédje
 Budapest, VI., Király-utca 78. szám.

Aki

borotvát, ollóit, hajvágó gépeit stb.
 kitűnően, jótállás mellett óhajtja kö-
 szörültetni, forduljon bizalommal
 fenti céghez.

Legelőcsőbb bevásárlási forrás min-
 dennemű elsőrendű aczélkészítme-
 nyekből.

Vidéki megrendelések pontosan esz-
 közöltnek.

A t. fodrász urak figyelmét felhivom
 versenykésemre.

Wer

seine Rasirmesser, Scheeren, Haar-
 schneide-Maschinen etc. vorzüglich
 mit Garantie geschliffen haben will,
 der wende sich vertrauensvoll an
 obiger Firma.

Billigste Einkaufsquelle in sämt-
 lichen I-ma Stahlwaaren.

Provinzaufträge werden prompt
 effectuirt.

Auf meine Concurrenz-Messer mache
 ich die Herren Friseur aufmerksam.

Lipp Ferencz

műköszörüs-mester

Budapest, Soroksári utca 6.

Villanyerőre berendezett borotva-kö-
 szörülédje; nagy raktár angol, német
 és svéd borotvákban. Ollók és zseb-
 kések.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Bajuszkötő ipartelepe

BUDAPEST.

Kivitel a világ összes államaiban.

Minta raktár:

VII. kerület, Erzsébet-körút 33. szám.

Van szerencsénk a t. fodrász urak szives tudomására adni, hogy több helyen létező bajuszkötő ipartelepeink és teljes fodrászati cikkek felszerelési üzletünket, VII., Erzsébet-körút 33. sz. alá teljesen összpontosítva áthelyeztük; hol mind e szakmába vágó cikkek dus választékban találhatóak. Különösen figyelmébe ajánljuk bajuszkötő gyártmányainkat, melyek ugy minőség, mint kivitel tekintetében az összes eddigi létező gyártmányokat jóval felülmulják.

Kérjük tehát bármely üzlettársunknál csakis Gáspár-féle védjeggyel és felirattal kérni, melyek a nélkül vannak az csakis utánzat és hamisítvány.

Fodrász-kabátok minden színben kaphatók, darabja 5 és 6 korona.

Méretnek elég uj háthossza és mellbőség.

Hazafias üdvözléttel

GÁSPÁR TESTVÉREK

BUDAPEST

VII., Erzsébet-körút 33. szám.

DANKOVSKY ISTVÁN FODRÁSZ-KELLÉKEK ÉS ILLATSZEREK NAGYBAN

T. cz.

Van szerencsém becses tudomására hozni, hogy illatszer- és fodrász-kellékek nagyban raktáromat a szomszédos házba:

V., József-tér 8. szám alá,

a Wurm-utca átellenében helyeztem át és kérem új czimem alá nagybecsű megrendeléseit intézni.

Dus szövegű nagyban árjegyzékem épen munkában lévén, annak árszabásai, szokott jó árminőségeim daczára ép oly előnyösek, mint hasonzakmájú czégekké. Fel tételeim is hasonlóak, mert a legkisebb utánvételes vagy készpénz rendelésnél is 5% engedményt adok, (a netto-cikkek kivételével.)

Teljes tisztelettel

DANKOVSKY ISTVÁN

fodrász-kellékek és illatszerek nagyban

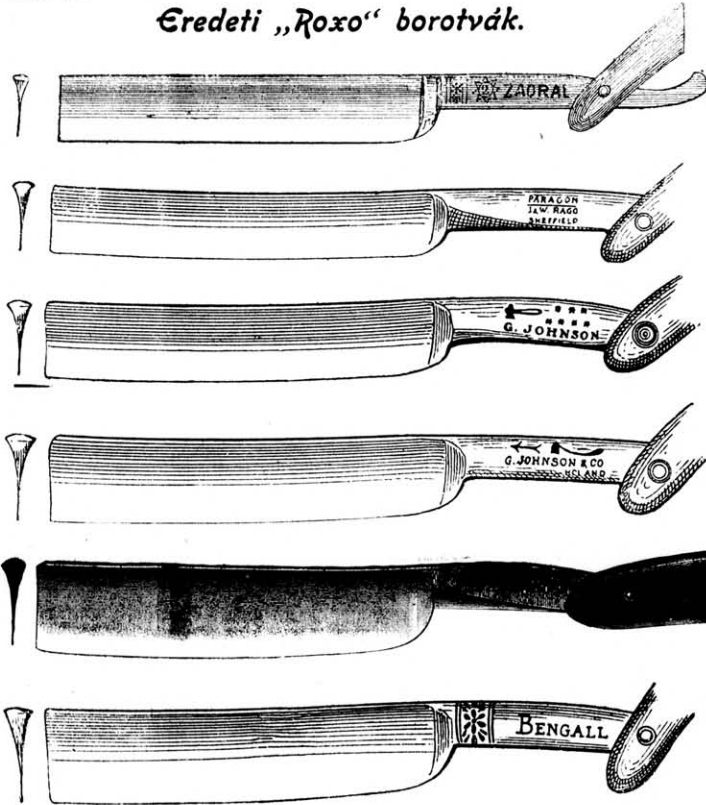
Budapest, V. ker. József-tér 8. sz. (a Wurm-utca átellenében.)

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

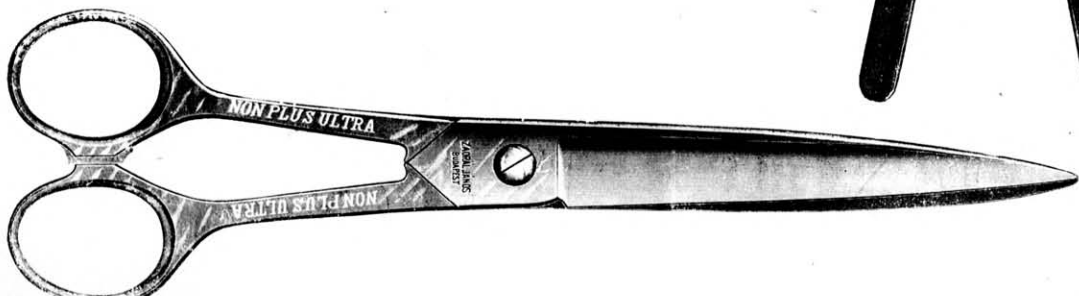
Teljes berendezések.

Eredeti „Roxo“ borotvák.

Az összes fent ábrázolt borotvák saját műhelyembe vannak készürölve, használathoz egész készen felve, darabonként francia élű $\frac{1}{8}$ keskeny 3 kor., félkeskeny $\frac{1}{8}$ 3 kor. 20 fill., $\frac{1}{4}$ széles $\frac{1}{8}$ 3 kor. 40 fill., ugyanazok félhomoru vagy egész homoru éllel $\frac{3}{8}$ keskeny 3 kor. 20 fill., $\frac{1}{8}$ félkeskeny 3 kor. 40 fill., $\frac{1}{4}$ félszéles 3 kor. 60 fill., $\frac{1}{2}$ széles 4 kor. Paragon jelegű borotvák keskeny 4 kor., $\frac{1}{2}$ széles 4.40, egész széles 5 kor.

Első magy. villany erőre berendezett borotva homoru köszörű műhely és saját gyártmányu aczélárúk raktára.

Gyáriraktár a legjobb angol, német, [francia és svéd aczélárúk raktára.

Szabadalmak tulajdonosa, magy kir., francia, német birodalmi mintavédjegy és osztr. szab.

Képes árjegyzékkel kívánatra ingyen és bérmentve szolgálók.

Kitüntette a párisi vilákiállításon 1900. ezüst éremmel.

Midőn a tisztelt vevőimet az ujonnan berendezett

VIII. kerület, Baross-utca 1. sz. alatti üzletem és különféle cikkekben megnagyobbitott raktáram megtekintése végett felhívom becses jóindulatába magamat ajánlván Kiváló tisztelettel

Zaoral János.

KOHINOR

a legujabb haj- és szakálvágó-gép mint hajvágó 1 m/m. 5 és 7 mm. vágásra, szabályozható fésűvel 8.— kor., ugyanaz kisebb kivitelben mint a legrövidebb szakálvágó 00 6 kor. a legjobbnak elismert Juvel hajvágó-gép 3 és 7 mm. vágásra 8 kor. 3, 7 és 10 mm. 9. kor. Juvel mint szakálvágó 7 kor. $\frac{1}{2}$ mm. vágásra. Francia Barignend 3 és 7 mm. vágásra 6 kor. 3, 7 és 10 mm. 7 kor., szakálvágó $\frac{1}{2}$ mm. vagy 6 mm. 5 kor.

